

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 671/2024-10

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] zastúpeného JUDr. Jánom Polákom, advokátom, Miletičova 64, Bratislava, proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove č. k. 8Ntro/1/2024-3117 z 9. septembra 2024 takto

rozhodol:

Ústavnú sťažnosť **odmieta**.

O d ô v o d n e n i e:

I.

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 18. novembra 2024 domáha vyslovenia porušenia základných práv na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením krajského súdu o zamietnutí jeho sťažnosti pre nečinnosť podľa § 55 ods. 5 písm. a) Trestného poriadku s tým, že toto uznesenie bude zrušené a vec vrátená krajskému súdu s vylúčením členov senátu, ktorí o jeho sťažnosti rozhodli.

II.

2. Proti sťažovateľovi je podaná obžaloba, o ktorej koná okresný súd. Sťažovateľ v auguste 2024 podal sťažnosť pre nečinnosť okresného súdu podľa § 55 ods. 3 Trestného poriadku, v ktorej tvrdil, že v postupe okresného súdu došlo k prietahom, keďže nerozhodol podľa § 567t Trestného poriadku, keďže v marci 2024 nadobudla účinnosť novela Trestného poriadku, ktorá doplnila § 241 ods. 1 písm. f) Trestného poriadku tak, že súd obžalobu odmieta a vec vráti prokurátorovi aj vtedy, ak zistí, že prokurátor nepredložil úplné spisy vrátane všetkých dôkazov zabezpečených v prípravnom konaní, že obžaloba nespĺňa náležitosti podľa § 235 alebo že spolupracujúcej osobe boli poskytnuté nezákonné benefity. Podľa § 567t poslednej vety Trestného poriadku v konaniach pred súdom prvého stupňa, v ktorých ku dňu účinnosti tohto zákona prebieha hlavné pojednávanie, prokurátor doplní náležitosti obžaloby podľa novelizovaného Trestného poriadku a súd

bezodkladne rozhodne o tom, či obžaloba spĺňa zákonné náležitosti. Sťažovateľ zastával názor, že obžaloba prokurátorom nebola doplnená a okresný súd bezodkladne podľa § 567t Trestného poriadku nerozhodol.

3. Namietaním uznesením krajský súd sťažnosť sťažovateľa zamietol. Uviedol, že v konaní sa žiadna osoba pri podaní obžaloby ani po 6. auguste 2024 nestala spolupracujúcou osobou a zo spisu nevyplýva, že by prokurátor navrhoval vypočuť svedka či obžalovaného ako spolupracujúcu osobu. Nejde tak o prípad, v ktorom je nejaký svedok či spoluobžalovaný spolupracujúcou osobou, čo znamená, že sa na vec nevzťahuje § 567t ods. 1 Trestného poriadku, ktorého podstatou je, aby orgány činné v trestnom konaní, ako aj súd a prokurátor v konaní pred súdom v trestných stíhaniach začatých a neskončených do 14. marca 2024 zosúlادili svoj postup s § 33a Trestného poriadku, keď sa vo veci koná už na hlavnom pojednávaní. Zdôraznil, že § 567t ods. 1 Trestného poriadku je prechodné ustanovenie, ktoré sa týka postupu v prebiehajúcich trestných konaniach, ktorých sa dotkne nová úprava benefitov poskytnutých spolupracujúcim osobám a s nimi súvisiaca zmena v povinných náležitostiach obžaloby.

4. Krajský súd vyhodnotil, že nebolo povinnosťou okresného súdu v stanovenej lehote rozhodnúť o prijatí obžaloby podľa § 567t Trestného poriadku. V závere uviedol, že okresný súd postupoval správne, keď obžalobu preskúmal zo zákonných hľadísk § 241 ods. 1 Trestného poriadku a určil termín hlavného pojednávania na 6. máj 2024, na ktorom bol sťažovateľ vypočutý ako obžalovaný, ďalšie pojednávanie za osobnej účasti sťažovateľa sa uskutočnilo 8. júla 2024 a bolo odročené na 23. október 2024. Keďže z uvedených dôvodov krajský súd zistil, že zo strany okresného súdu nedošlo k priet'ahom, podanú sťažnosť pre nečinnosť zamietol.

III.

5. Sťažovateľ poukazuje na jednotlivé časti odôvodnenia krajského súdu a namieta nesprávnosť jeho jednotlivých častí, ktoré považuje za mylné a rozporuplné. Okrem toho je toho názoru, že o jeho sťažnosti nerozhodol správny senát, keďže podľa rozvrhu práce krajského súdu sťažnosť pre nečinnosť podľa § 55 ods. 3 Trestného poriadku mala byť pridelená senátu, ktorého predseda má v príslušnom týždni pohotovosť. Týmto nebol predseda senátu Sninský, ktorý nebol ani zastupujúcim sudcom. Na základe uvedeného sťažovateľ tvrdí, že namietané uznesenie je arbitrárne, zmätočné a došlo ním k porušeniu jeho základných práv.

IV.

6. Právomoc ústavného súdu konať a rozhodovať o porušeníach ústavou alebo medzinárodnou zmluvou garantovaných práv a slobôd je založená na princípe subsidiarity, z ktorého vyplýva, že právomoc ústavného súdu poskytnúť ochranu základným právam a slobodám je daná iba vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhodujú všeobecné súdy, resp. iné na to príslušné orgány verejnej moci (IV. ÚS 574/2018).

7. Trestné konanie je vo vzťahu k obžalovanému od podania žaloby proces, v ktorom sa v rámci jednotlivých jeho štádií môžu naprávať jednotlivé pochybenia súdov. Preto spravidla až po skončení trestného konania vo vzťahu k odsúdenému možno ústavnou sťažnosťou namietat' pochybenia, ktoré viedli k porušeniu jeho základných práv. Štruktúra kontrolného systému trestného procesu je preto určujúcim prvkom prístupu ústavného súdu k druhovo rôznym

procesným rozhodnutiam orgánov činných v trestnom konaní a súdov v trestnom konaní tak, aby sa nepoprela podstata a účel samotného súdneho konania v rámci systému jeho opravných prostriedkov.

8. Nespokojnosť sťažovateľa smeruje k tomu, že obžaloba nebola prokurátorom doplnená o zákonné náležitosti, okresný súd bezodkladne nerozhodol podľa § 567t Trestného poriadku a ani krajský súd sa podľa neho s jeho námietkami dostatočne nevysporiadal. Zastáva názor, že prokurátor v obžalobe navrhuje vypočúť jedného zo spoluobžalovaných, ktorému bol poskytnutý benefit, a to dočasné odloženie vznesenia obvinenia. Podstatou namietaného uznesenia krajského súdu je to, že sa na vec nevzťahuje § 567t ods. 1 Trestného poriadku, keďže žiaden svedok či spoluobžalovaný nie je spolupracujúcou osobou. Sťažovateľ tak ústavnou sťažnosťou namieta procesný postup, ktorého podstatou nie je výsledok proti nemu vedeného trestného konania. Procesná záruka oznámenia spolupracujúcim osobám poskytnutých benefitov slúži na to, aby prípadne poskytnuté benefity mohli byť zohľadnené pri hodnotení výpovedí takýchto osôb v procese hodnotenia dôkazov. Nedostatky tohto procesu však sťažovateľ bude môcť namietať nielen v konaní na okresnom súde, ale aj v odvolaní proti jeho rozhodnutiu. Napokon mu nič nebude brániť v tom, aby aj dovolaním podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku namietať to, že uznanie jeho viny vychádzalo z nezákonných výpovedí spolupracujúcich osôb.

9. Rovnako tak jeho námietka vyjadrená v ústavnej sťažnosti týkajúca sa toho, že bol odňatý zákonnému sudcovi (senátu), je dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, podľa ktorého dovolanie možno podať, ak súd rozhodol v nezákonnom zložení. Preto je ústavná sťažnosť pre nevyčerpanie právnych prostriedkov, ktoré sťažovateľovi na ochranu jeho ústavných práv priznáva zákon, podľa § 132 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) neprípustná a ako taká bola podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde odmietnutá.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. decembra 2024

Robert Šorl
predseda senátu